

AULIKKA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 4/01

ÄLLIKKÄ

-LIPPUKUNTALEHTI-

31. vuosikerta

JULKAISIJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

<http://www.lpk.partio.fi/hp/kaka>

Kalevan Karhut toimisto

Väinöläinkatu 26, 33500 Tampere

puh. (03) 255 3474

Avoimna tiistaisin klo 18-19

PAINOPAIKKA

Tampereen ev.lut.srk / monistus

Painos 150

Ä-TOIMITUS

Päätoimittaja

Juha Pietilä

Lemminkäisenkatu 10 A 14

33540 Tampere

puh. 040-7267030

03-2558676

monty@sgic.fi

Avustajat

Joonas Kirsi

TÄSSÄ NUMEROSSA

Ä-tervehdys	3
Lippukunnanjohtajan tervehdys	4
Tiedotteita	5
Kokouskutsu	6
Äitikerho tiedottaa	7
Suoritusreissu	9
Finnish - American Scout exchange 3	12
Sarjakuva	19
BulmaGulma	20
Silppu Säkki	21
Virkailijat	22

A-TERVEHDYS

No niin. Kevät ja kesä on nyt sitten takana ja meikäläinenkin palannut valtion leikkikoulusta mukaan toimintaan. Puolustusvoimista puheen ollen partiotaidoista oli kohtalaisen paljon hyötyä (ainakin tiedustelijana) muttei kovin paljoa riesaa, kun taustansa salasi AUK-valintojen jälkeiseen aikaan asti. Minut palkittiin joukkueen parhaana eränkävianä, vaikka vain yritin ottaa homman mahdollisimman löysästi.

Se siitä. Ilokseni olen huomannut että toiminta on säilynyt kokolailla vireänä poissaoloni aikana. Suoritusreissukin oli pitkästä aikaa, kesäleirille eksyi kohtuu paljon leiriläisiä ja amerikkalaisten vierailu hoidettiin kunnialla. Lienee siis aika ruveta suunnittelemaan syksystä vähintään yhtä hienoa - ellei hienompaakin - kuin keväästä. Joillakuilla tosin saattaa olla suunniteltuna jo vaikka mitä. Itselläni on ainakin alkaa olla syksylle suunnitelmia niin paljon, että pitänee karsia hieman töistä ja koulun käynnistä... tai jostakin.

Pelkät suunnitelmat eivät kuitenkaan riitä vaan myös toteuttajia tarvitaan. Ilokseni olen havainnut myös tämänpuolen kehittyneen. Asiasta esimerkiksi mainittakoon saarijärvelle syntynyt uusi keittokatos sekä toimiston uusi tietokone, johon saatiin jopa suhteellisen kivuttomasti asennettua kaikki tarvittavat ohjelmat.

Pohja vaikuttaa varsin mainiolta ponnistaa - siispä toimintarikasta syksyä kaikille.

T: **Juhis**

PS. Uuden koneen ansiosta Ällikkään saadaan entistä kivuttomammin kuvia. Pitäkäähän siis kameraa mukana.

ÄLLIKKÄ

LIPPUKUNNANJOHTAJAN TERVEHDYS

SYKSY. KIIREINEN PARTIO-AJANJAKSO, JOLLOIN KALENTERIEMME KESÄN JÄLJILTÄ VALKOISTA TYHJYYTTÄÄN AMMOTTAVAT SIVUT NOPEASTI VAIHTAVAT VÄRINSÄ KUULAKÄRKIKYNÄNSINISEEN TAI ANKEAAN LYIJYNHARMAASEEN. VAIKKA PÄIVÄT NÄILLÄ POHJOISILLA LEVEYKSILLÄ TALVEA KOHTILYHENEVÄTKIN, TUNTUU USEIN SILTÄ, ETTÄ OMAT PÄIVÄMME VENYVÄT VENYMISTÄÄN: TÄYDEN TYÖPÄIVÄN PÄÄLLE KERTYY TUNNEITTAIN KAIKENLAISTA PARTIO-SITÄ JA PARTIO-TÄTÄ. PIAN HUOMAA UNISSAANKIN AJATTELEVANSA KAIKKIA NIITÄ KOKOUKSIA, TAPAHTUMIA, PROJEKTEJA JA VELVOLLISUUKSIA, JOTKA VIEVÄT SUUREN OSAN VALVEAJASTA.

VAIKKA SYKSYN TULOON VALMISTAUTUISI KOKO KESÄN, NIIN AINA SE YLLÄTTÄÄ TYÖMÄÄRÄLLÄÄN JA KIIREELLÄÄN. MUTTA VÄHINTÄÄN YHTÄ PALJON SE YLLÄTTÄÄ LYHYDELLÄÄN! VAIVAISET NELJÄ KUUKAUTTA JA OLLAAN JO PITKÄLLÄ TALVESSA JA TYÖMÄÄRÄKIN ON SELKEÄSTI VÄHENTYNYT. VAI OLISIKOHAN TYÖN MÄÄRÄ SITTEENKIN AINA VAKIO - JA IHMISEN KYVYT JA TAIDOT ALATI KASVAVIA?

VALON VÄHETESSÄ EI KANNATA JÄÄDÄ HAIKAILEMAAN MENNEEN KESÄN AURINKOA VAAN SUUNNATA AJATUKSET TULEVAAN: SYKSYN VÄRILÖISTO, MARRASKUUN KUURAINEN MAA JA ENSILUMI OVAT NEKIN KAUNIITA OSIA VUODEN KIERROSSA JA JOKAISEEN NIISTÄ SISÄLTYY RUTKASTI UUSIA HAASTEITA JA KOKEMUKSIA. JA AINA LOPULTA, PISIMMÄNKIN TALVEN JÄLKEEN KOITTA TAAS UUSI KEVÄT.

MIKKO "PIHLIS" PIHLAJAMÄKI
LIPPUKUNNANJOHTAJA

Epäkaupallisia tiedotteita

JN kokoontuu 11.11 ja 9.12. toimistolla klo 18.00

Kasukka-messu on 27.11. klo 18 kirkolla.

Perinteikästä **joulujuhlaa** vietetään 11.12. Tarkempi aika ja paikka myöhemmin.

Ensivuoden **kesäleiri** on Ylläksellä 3.-10.8.

Partiolaisten **joulumarkkinat** sunnuntaina 6.12. klo 12.30 Puistoemmuksessa, Hämeenpuisto 14 F.

Kaupallinen tiedote

Ensipääsiäisen Luosun reissusta voit tiedustella Juho Kuusiselta puh. 0400-734808

Markkojen metsästys tavarat ovat koloilla. Tiedustelut Kipparalta. **Myy edes jotakin!**

ÄLLIKÄ

KOKOUSKUTSU

Tervetuloa Kalevan Karhujen

SYYSKOKOUKSEEN

AIKA: SUNNUNTAINA 18. MARRASKUUTA 2001

PAIKKA: KALEVANKARHUJEN TOIMISTO

ESITYSLISTA

1. KOKOUKSEN AVAUS

2. PUHEENJOHTAJAN JA SIHTEERIN VALINTA

3. LAILLISUUDEN JA PÄÄTÖSVALTAISUUDEN TOTEAMINEN

4. VALITTAANPÖYTÄKIRJANTARKASTAJAT JA ÄÄNTENLASKIJAT

5. HYVÄKSYTÄÄN KOKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS

6. HYVÄKSYTÄÄN VUODEN 2002 TOIMINTASUUNNITELMA

7. HYVÄKSYTÄÄN VUODEN 2002 TALOUSARVIO

8. HALLITUKSEN VALINTA VUODELLE 2002

9. TOIMIHENKILÖIDEN VALINTA VUODELLE 2002

10. TILINTARKASTAJIEN VALINTA TILIKAUDEKSI 2002

11. MUUT ESILLE TULEVAT ASIAT

12. KOKOUKSEN PÄÄTTÄMINEN

ÄLLIKKÄ

-JOHTAJANEUVOSTO-

KALEVAN KARHUT ÄITIKERHORY

Äitikerho on perustettu 17.3.1967. Sen pääasiallinen varainkeruumuoto on myyjäisten järjestäminen. Joulumyyjäisissä äitikerhon tuotteille on aina ollut kysyntää, eikä ruokia tai muita tavaroita ole jäänyt myymättä, vaan pikemminkin tavara on yleensä loppunut kesken.

Äitikerhon jäsenet ovat vuosien kuluessa osallistuneet lippukunnan talkoisiin, leireihin ja tempauksiin. Saarijärven aluetta ja kämppiä on siivottu, on oltu tempauksissa rastivalvojina, on kokattu ja ommeltu partiohuiveja. Vakiintunut käytäntö onkin ollut että äitikerho toimii lippukunnan tilaisuuksien "virallisena kahvittajana". Äitikerhon jäsenet ovat osallistuneet ruoanlaittajina lippukuntaleireille ja tukeneet leiritoimintaa paitsi rahallisesti myös ruokia etukäteen tekemällä ja hankkimalla.

Vuonna 1993 kun Saarijärven osto tuli ajankohtaiseksi. Perustettiin Kalevan Karhujen Tuki ry. Tuki ry osti Saarijärven alueen ja äitikerho osallistui ostoon 10 000,- markalla ja lahjoitti Saarijärven alueella jo sijainneen omistamansa leirikämpän Tuki ry:lle.

Toivoisimme, että voisit tulla mukaan, koska äitikerhoon osallistujien määrä on vuosittain vaihdellut. Parhaimmillaan illoissa on ollut jopa 20 äitiä, mutta nykyään kokouksiin osallistuu n. 2-4 äitiä. Olemme vuosittain miettineet, mikä saisi uudet äidit liikkeelle? Samalla toivoisimme että he toisivat uusia ideoita ja virikkeitä mukanaan. Äitikerho kokoontuu nykyään kuukauden joka kolmas maanantai klo 18.00 Kalevan kirkolla kerhuhuone 5:ssä.

Mikäli et pysty aktiivisesti osallistumaan äitikerhon toimintaan, mutta olet halukas osallistumaan myyjäisiin / talkoisiin esim. leipomalla, ompelemalla tms. tavalla ilmoita siitä alla olevalla lipukkeella. Otamme tarvittaessa yhteyttä.

Terveisin Mirjami Pietilä ja muut äitikerholaiset
puheenjohtaja
p. 255 8141

Olen halukas osallistumaan talkoisiin _____
myyjäisiin leipomalla _____
ompelemalla _____
kutomalla _____
kahvitteluihin _____
muuten, miten _____

Partiolaisen äidin / isän nimi

Project: Suoritusreissu 2001

Ällikän agenttiextra

Day one (perjantai)

Saapuessani aurinkoiselle bussipysäkille lähes kaikki avainhenkilöt olivat jo paikalla. Ylintä johtoa edustivat Timo ”Bee” Brendenberg sekä epäilyttävästi juuri armeijasta kotiutunut Mikko Pihlajamäki. Muut agentit olivat Stasi, Otso-vartion Mikko Kivinen, Visa, Vili, Justus sekä (Susi-vartion) Kalle.

Tarpeeksi vakoiltuamme nousimme bussiin, johon onnistuimme lastautumaan vasta herätettyämme paljolti tarpeetonta huomiota siviilien keskuudessa. Kylä toimistolla varmaan kiristeltiin hampaita.

Perille saavuttuamme ylitimme tien salavihkaisesti, ja aloimme sitten edetä kohti Rakkaria, jolla nukku.. oh laatisimme koko yön suunnitelmia. Joutsenenpesälle johtavan tien mutkassa minut ja Stasi lähetettiin Mustijärven kautta Kangasjärvelle kuulustelemaan epäiltyjä. Moisia emme löytäneet (olivat varmaan saaneet vihiä tulostamme), mutta löysimme sentään Mustijärn

veltä kiintolaavun. Ylimääräinen metsälenkki oli muutenkin mielestämme antoisa.

Saavuttuamme Stasin kanssa perille Rakkarille huomasimme, että muut olivat jo pystyttäneet sinne kenttäpäämajan(pari ET:tä ja notski). Päätimme lopettaa tutkinnat siltä päivältä ja rupesimme viettämään iltaa ja kuuntelemaan Pihlajamäen armeijajuttuja. Lisäksi teimme tuttavuutta metsän henkien kanssa, joiden kanssa puska-agentin täytyy asioida lähes päivittäin, kun Timo löysi metsästä ihka-aidon puisen demoninpään. Viimeistelimme sen ja päätimme pystyttää sen jonakin pelottamaan pois kaikki yön aikana leiriin harhailevat amerikkalaiset noitadokumenttien tekijät.

Illan edetessä osoittautui tarpeelliseksi pitää nuoremmille agenteille pienet kenttäharjoitukset (puska-agenttien täytyy pitää kuntoaan yllä). Tämä tapahtui niin, että

ÄLLIKÄ

pojat jaettiin kahteen porukkaan ja pantiin kaikilta yksi jalka toisten jalkoihin narulla kiinni. Näin piti edetä mäen päällä puussa keikkuville lisäohjeille, joissa määrättiin, että kumpikin ryhmä hommaa yhden jäsenensä takaisin leiriin niin, etteivät ko. henkilön jalat koske maahan. Kun tästä oli selvitty, viritimme demonin ja kävimme nukkumaan.

Day two (lauantai)

Aamulla heräsimme, pakkasimme kampeemme ja söimme aamiaista, johon kuului ohjesäännön mukaisesti runsain määrin pekonia. Kun kaikki olivat jälleen täydessä toiminta- valmiudessa, lähdimme Justuksen johdolla kohti Saarijärveä. Perille saavuimme vähän ennen agenttijoukkioimme vahvistuksia: epäilyttävästi armeijasta lomailevaa Juhista, jo it sessään äärimmäisen epäilyttävää Markusta, sekä Juhiksen koiraa, kääpiösnautseria nimeltä Monty, joka vasta epäilyttävä olikin.

Jonkin ajan kuluttua alkoi suorittaminen, johon kuului ainakin wanhoja kunnan köytöksiä, EA:ta ja nuotion tekoa

(olimme tilanneet Juhikselta hätävaroina makkaraa ja olimme heti Timon ja Stasin kanssa innoissamme paistamassa niitä muiden nuotiosuorituksissa). Lisäksi teimme historiaa tyhjentämällä Saarijärven roskaringin. Totesimme, että muovi palaa ja peltipurkit ruostuvat puhki mutta nuudelipaketit säilyvät (löysimme pari nuudelipaketin jämää täydessä kunnossa). Siinä on arkeologeilla ihmettelemistä.

Suoritukset näyttivät menneen melko hyvin, sillä kaikki (paitsi Stasi, koska ykkösluokan suorituksia ei järjestetty) pääsivät läpi. Itse suoritusten sujumisesta en voi juuri sanoa mitään ilman ensikäden tietoa, paitsi tietenkin ensiapurastista, jolla joukkioimme hyödynsi mahtavia näyttelijäntaitojani (tehtävänä on auttaa pyörtynyttä. Niinpä rantasaunassa allekirjoittaneen hommana oli kaatua maahan Markuksen lakonisen ”auta Joonasta” -kommentin säestämä nä).

Kun suoritukset oli suoritettu, oli aika siirtyä Kiikkisjärvelle ja pystyttää kenttäpäämaja sinne. Organisaation nuorempien jäsenten kulkua sinne haittasi-

vat kuitenkin suunnistusras-
tit, joita oli ripoteltuna met-
sään matkan varrelle. Kävim-
me Stasin kanssa pitämässä
ykkösrastin Kalattoman To-
kamon rannalla ja saimme
jopa Juhikselta kyydin sinne
ja pois.

Lopulta kaikki saapuivat
eksymättä Kiikkiselle ja alkoi-
vat pystyttää leiriä. Kun leiri
oli pystyssä, huomasimme,
että Kallelta puuttui makuu-
alusta. Sitä käytiinkin etsi-
mässä kahteen otteeseen mm.
reservikersantin (Mikko) ja
kääpiösnautserin voimin. Lo-
pulta se onneksi löytyi jostain
metsän keskeltä.

Lopun iltaa käristelimme
makkaroitu ja teimme muu-
takin partiomaista. Teimme
myös maailmantaloudelle
palveluksen vakiinnuttamal-
la uudeksi viralliseksi rahayk-
siköksi luumut. Lisäksi ker-
roimme vitsejä (ihmiset oli-
vat ilmeisen suvaitsevalla tuu-
lolla: sain kerrottua kävele-
mään-ja-ryömimään -vitsin
kahteen kertaan ilman ensim-
mäistäkään päällekkäystä.
Se on jo jotain). Lopulta me-
nimme nukkumaan.

Day three (sunnuntai)

Aamulla heräsimme ja ahdoim-
me itsemme täyteen ruokaa. Viit-
siessämme purimme leirin ja
teimme muitakin partiomaisia asi-
oita, ja lopulta lähdimme tietä
pitkin kohti Sorilaa. Matkasta ei
juuri ole sanottavaa, paitsi että
näimme siellä aidon hobitinko-
lon, sekä paljon myöhemmin Ju-
hiksen ulkoiluttamassa Montya.
Lisäksi melkein kaikki vakuutti-
vat nähneensä saman vastaantu-
levan mustan Ladan, mikä oli ää-
rimmäisen epäilyttävää. Sorilas-
sa totesimme tehtävän onnistu-
neen hienosti, minkä jälkeen agen-
tit hajaantuivat kukin omalle ta-
holleen harjoittamaan urbaania
vakoilua.

-Erikoisagentti **Joonas Kirsi**

Ps. Agenttiaihe on keksitty
Pps. Yksityisyyden säilyttämiseksi
henkilöiden nimiä ei ole muutet-
tu.

Bulmagulman rakkaus: 84 vuotta.

ÄLIIKÄ

Finnish - American Scout exchange 3

Varoitus!: Oheinen materiaali saatta järkyttää herkimpiä lukijoita. Se ei kuitenkaan sisällä mitään paheellista eikä kiro sanoja joita nyky-yhteiskunnassamme käytetään muutenkin liikaa.

Sunnuntai 29.7

Kalevan suuntatyttöinä ja karhuina tunnetut partiolaisryhmittymät sekä heidän vanhempansa odottivat yhdysvaltalaisia vieraitaan, jotka olivat saapumassa paikalle klo. 11.40. He saapuivatkin paikalle ajallaan väsähtäneinä pitkistä lennoista ja aikaeron tuomasta epäinhimillisestä rasituksesta. Usalaiset tungettiin autoihin ja heidät toimitettiin pikaisesti host-perheisiin, jossa heitä rasitettiin lisää kysymyksillä matkasta ym. asioista. Koska sunnuntai oli ns. vapaa-päivä niin en lähde kertomaan tarkemmin mitä teimme sen päivän aikana mutta ainakin perheemme toimiin liityi erinäisiä aktiviteettejä kaupungilla. Kuulinpa joidenkin menneen jopa huvittelupuis-toon ! (Siirry kohtaan maanantai)

Maanantai 30.7

Tämä oli se päivä jolloin käveltiin Valkijärveltä Saarijärvelle. Kokoonnuimme aamulla (liian) aikaisin kirkolle, josta kiidätimme itsemme Valkijärven kämpän rähjälle, joka oli itse asiassa aika hieno ja iso. Paikalla raivasimme suurilla puskutraktoreilla paikallista sademetsää ja perustimme laitumia pihvilehmille. Takaisin asiaan...tuhottuamme sademetsän mahtavan biodiversiteetin söimme maittavan aterian, joka olikin työläisten mieleen. Synteettisestä kirsikka mehusta plussat.

Sitten meidät jaettiin ryhmiin ja pistettiin kävelemään Saarijärvelle. Meille oli annettu tehtäviä matkalle ja olipa ratkaistavana yksi arvoituskin jota Heini meiltä salakavalasti arvuutteli. No ei sitä kukaan keksinyt. Tehtäviin liittyi kivien viskomista ja jotain muuta yhtä kiinnostavaa. Eetu voitti kivien heiton.

Sitten saavuimme Saarijärvelle, jossa esittelin paikan sujuvalla englannillani, joka kuulostaa aivan BBC:n uutisten lukijalta. Tutkiskelimme yhdessä erilaisia majoit-teita kuten laavua, et:tä ja kymppi-telttaa joista kaikista käytin englannin kielen sanaa tent koska en muitakaan tiennyt. Tämän jälkeen sauna maittoi niin että sinne meni miltei kaikki erinäisissä ryhmissä, jotka eivät jakautuneet sukupuolen mukaan.

Kun olimme paistaneet lettuja, elikä suomalaisia pannukakkuja lähdimme takai-sin kirkolle, jossa jaettiin muonat vaellukselle. Halukkaat nousivat vielä kirkon torniin Kipparan johdolla.

(Jos et tiennyt englannin kielen sanaa tent siirry kohtaan Liite A3, muuten siirry kohtaan tiistai)

Tiistai 31.7

Aamulla partiomuseo odotti meitä aarteillaan joita ihastelimme ihastuneina. Noin klo 10.00 päädyimme kävelyn tuloksena Ortodoksi-kirkolle, joka otti meidät vastaan lukituilla ovilla - se kun aukesikin vasta klo. 11.00. No ei hätää: Kake ajeli meitä

ÄLLIKÄ

ympäriinsä autolla, joka tunnetaan ystävien kesken nimellä Fordson. Alex ei ymmärtänyt miksei siihen voinut asentaa parempaa moottoria... höh.

Sitten siirryimme matkamuistokauppojen läpi partio-kaupalle (partiolaisen jäsenkortilla saat 15% alennuksen) josta ostimme kamaa* isolla rahalla. Sitten astuimme partiotoimistoon, jossa muistaakseni ei tapahtunut mitään merkittävää.

Tässä vaiheessa olikin jo nälkä ja päädyimme kauppahalliin. Itse söin mainiota sushi-ruokaa, jota suosittelen kaikille. Jenkit söi leipää ja vadelmia. Sitten siirryimme koskipuiston läpi Tuomiokirkolle, joka muuten on Tampere Cathedral eikä Doom Church. No siellä meitä "valaisi" opas sekä paikallinen spuge**. Kuultuamme Simbergin, Enckellin sekä muiden suurten taiteilijoiden mestariteoksista ostimme esitteitä kirkosta. Sitten mentiin himaan jossa pakkasimme tavarat ja valmistuimme muutenkin elämämme seuraavaan suureen askeleeseen.

(*kyse ei ole päihde-aineista vaan retkeilyvälineistä)

(** vaihtoehtoista elämäntyyliä edustava ihminen joka viettää yönsä ulkona ja käyttää runsaasti orgaanista yhdisteryhmää, jonka tuntomerkkinä on hiilivetyrunkoon kiinnittynyt yksi tai useampi hydroksyyliiryhmä)

Keskiviikko 8.8

Se että välistä puuttuu viikon ajanjakso ei tarkoita sitä että kirjoittaja olisi potenu Vietnamin sodan muistoista aiheutuneita takauksia vaan siitä että Juha Pietilä kertoo tästä ajanjaksosta joka tunnetaan myös nimellä suuri vaellus*.

No keskiviikko olikin yhtä juhlaa olihan silloin Sylvin nimipäivä. Juhlimme tätä päivää käymällä litalan lasi sentterissä. Siellä oli paljon lasia, joita emme särkeneet. Näimme myös kuinka monipuolista työ on lasitehtaalla. Syötiin myös suklaata, joka oli melkoisen hyvää.

Tämän jälkeen monien välikäsien kautta siirryimme keskustan alueelle ostoksille, jonka jälkeen olikin jo nälkä. Minä ja Pasi söimme McKapitalisti aterian, joka oli tehty harvinaisista nyt jo sukupuuttoon kuolleista lajeista, saimme myös ilmapallot. Muut siirtyivät taco houseen.

Illalla kokoontuimme kirkolle, jossa juhlimme illallisella jonka meille oli KaKa:n Äitikerho valmistanut. Kiitos vielä hyvästä ruoasta! Otimme myös viimeiset ryhmäkuvat ja vaihtelimme mannertenvälisesti sälää. Lopetimme homman sisaruspiirillä kyynelten valuessa poskillemme. Jotkut nuorisot hulganaan lähtivät vielä elokuviin katsomaan elokuvaa joistain dinosauksista en kuitenkaan lähtenyt mukkaan tähän hankkeeseen koska tiesin sen olevan vastoin sivistyneen ihmisen periaatteita.

(*kyseessä ei ole Pyhään Raamattuun perustuva tarina Israelilaisten kansanvaelluksesta, vaan matkakertomus Saariselälle sijoittuneesta partiolaisten vaelluksesta)

Torstai 9.8

Aamulla saatoimme ulkomaalaiset juna-asemalle, josta he lähtivät pois hyvästien saattelemena. Loppuyhteenvetona voisi vetäistä että jäi hyvä mieli ja oppi taas kaikkea uutta kuten 20-luvun jenkki slangia (ks. Liite A4). Kiitos kaikille osallistujille ja tehdään se uudestaan vuonna 2003. Silloin on meidän vuoro mennä yhdysvaltojen ameriikkaan. Kandeeseen mennä siellä on kliffaa!

Tämän koskettavan sikermän kirjoitti DJ **Timo Bee** ystävien kesken Timppa tai se

ÄLUKKÄ

joku toinen nimitys jota minulle ei olla vielä kerrottu

Kaikki tarinassa esiintyneet henkilöt ovat oikeita (lukuunottamatta Sylviä). Kaikki tapahtumat ovat suorassa yhteydessä oikeisiin henkilöihin. Tarinaa ei tehty eläinsuojeluliiton valvonnan alaisena eikä sitä tulisi käyttää opetusmateriaalina oppilaitoksissa. Tarinan perusteella ei myöskään tulisi vetää johtopäätöksiä kirjoittajan mielentilasta. Jos joku henkilö on kertonut tämän tarinan kanssa ristiriidassa olevia asioita niin hänen tietonsa ovat pohjautuneet täysin virheellisiin tietoihin.

Kirjoittaja ei myöskään ota mitään vastuuta teoksen vaikutuksista yksilöihin eikä joukkoihin mitä saatetaan pitää vastuuttomana.

Vaikka tekstissä esiintyikin sana Doom niin kirjoittajalla ei ole mitään tekemistä tämän väkivaltaisen tietokoneviihde-teoksen kanssa.

Tarinan ei ole tarkoitus sortaa vähemmistöjä eikä pahoittaa kenenkään mieltä jos se kuitenkin on aiheuttanut pahennusta jollekin niin hän tehköön siitä valituksen kustantajalle.

Liite A: Sanasto

A1) Eräitä usalaisille annettuja nimiä:

Pasi = Max

Ritu = Elisabeth

Loput jääköön arvoitukseksi.

A2) Eräitä suomalaisille annettuja nimiä:

Heimi = Heini

Crazy-Mika = Mika

Timou = Timo

Lissu = ?

A3) Vieraskieliset sanat:

tent [tent] | s teltta II tr 1 majoittaa teltaan (telttoihin); panna teltaan 2 peittä (in plastic muovilla) III itr leireillä, teltailla, asua teltassa...

Sanalla tent on vielä kolme muutakin merkitystä joita en tässä luettele.

A4) Vieraskieliset sanonnat joiden käyttö yleiskielessä on harvinaista

That's the ticket now you're on the trolley! =

Siinäpä se, nyt sinä olet kärryillä !

You're quite the card = Olet melkoinen tapaus !

Lähteet:

Tammi - Kemia 2 - Elämän kemia - Haa-

visto, Nikkola, Viljanmaa

Wsoy - Englanti-Suomi Suur-sanakirja -

Hurme, Pesonen, Syväoja.

Vaellus saariselällä

Teksti: **Juhis**, kuvat **Mika** ja **Eero**

31.7.-01

Matka alkaa puoli kahdeksan maissa kirkolta. Bussilastillinen Karhuja ja Kasuja sekä nivaska Yhdysvaltalaisia vieraitamme aloittaa retkensä pohjoiseen. Matkustamme Kaustisille, missä vietämme yön eräässä ulkorakennuksessa.

1.8.-01

Päivä kuluu bussissa. Seitsämän maissa illalla olemme Inarissa, missä tutustumme paikalliseen porotilaan. Yöksi menemme Lapinhämeeseen.

2.8. Torstai

Aamusella ajamme Lapinhämeestä Kiilopään tunturikeskukselle, mistä lähdemme talsimaan. Sää on viileä ja

sateinen. Kuljemme ensin tunturien välistä menevää leveää polkua pitkin ja sitten seu raamme suomujokea. Maisemat ovat jylhiä ja komeita. Matkan varrella joudumme kahlaamaan joku-

sen puron yli ja lopulta myöskin joen yli.

Yö paikkaamme Suomujoen ja aita-ojan haaraan saavumme jo neljän

ÄLUKKÄ

kieppeillä. Sade taukoaa sopivasti, joten ilta kuluu nuotion ääressä istuen.

3.8. Perjantai

Heräämme kahdeksalta ja lähdemme liikkeelle pari tuntia myöhemmin. Pääsemme puiston erämaa osaan ja polut käyvät pieniksi. Välillä hylkäämme polut kokonaan. Maisemissa ei ole edelleenkään mitään valittamista ja sääkin paranee kokoajan päivän mittaan. Yöksi menemme ampuojan läheisyyteen keskelle ei mitään.

4.8. Lauantai

Talsimme muutaman kilometrin Luirojärven kämpälle, missä tapaamme

muutryhmät. Valittavana on kaksi vaihtoehtoa: jäädä kämpälle lepäämään tai kiivetä ylös Sokostin huipulle (718 m). Mikan ja Markuksen kanssa valitsemme kolmannen: kiipeämme ensin Sokostille ja jatkamme sieltä katsomaan Paratiisikurua, jota Markuksen ukki on kovasti kehunut.

Lähdemme kulkemaan kohti Sokostia puhellen mukavia, mutta ainakin allekirjoittanutta hieman arveluttaa kunnan kestävyys matkalla, jolla on pituutta saman verran kuin jos kävelisi Saarijärveltä Sorilaan ja takaisin ja jossa korkeus eroja on muutaman Näsinneulan verran. Nouseminen Sokostille tapahtuu aluksi varsin kaunista Jaulutuskurua myöten, mutta loppumatka on varsin jyrkkää kivikkoa.

Kun pääsemme huipulle tunnelman pilaa paikalle rakennettu matkapuhelinmasto aurinkopaneeleineen. Maise-

mat ovat kuitenkin silmiä hivelevät.

Matka paratiisikuruun tapahtuu yl-

häällä tunturissa huippujen välisillä alueille, joita paikalliset kutsuvat muistaakseni keroksi. Päästyämme Sokostin kivi-koista matka sujuu jäkälämaton päällä, jota on varsin helppo kulkea. Paratiisikurulle päästyämme laskeudumme sitä alas kunnes saavumme n. 40 metriä korkean jyrkänteen päälle. Eteem-

me avautuva näkymä on huikea. Vieressämme putoaa pieni puro alas rotkoon, missä se virtaa pieneen lampeen, jota ympäröi tunturikoivikko. Laaksoa ympäröilähes joka puolelta jyrkät rinteet, joilla on korkeutta kohdasta riippuen noin 100-200 metriä. Paikka tuo minulle mieleen Carl Barksin "Onnellisten laakson".

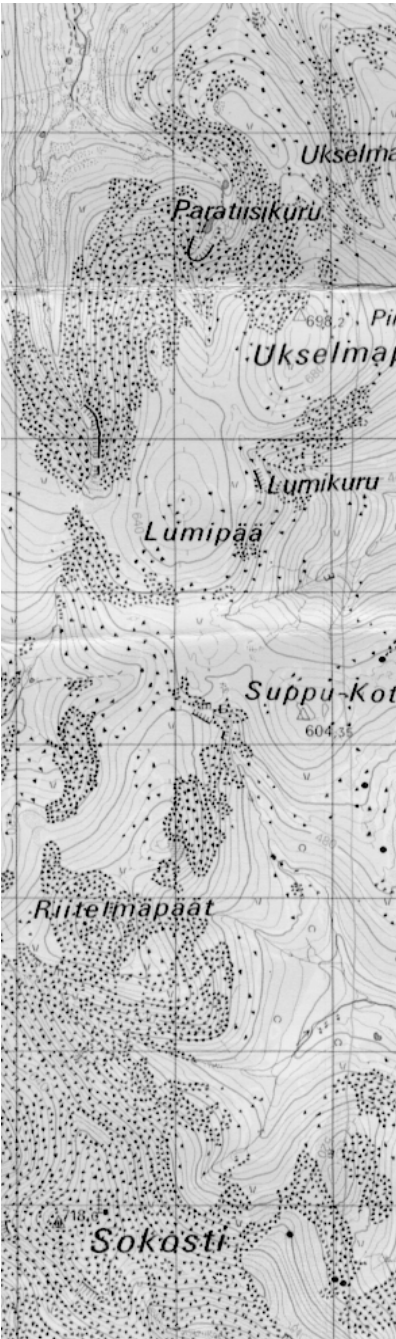
Syötyämme päivällistä jyrkänteen päällä aloitamme paluumatkan. Kiipeämme ensin kurunylös ja laskeudumme sitten toista alas. Matka luiröjälle taittuu riipeästi, mutta etenkin viimeiset kolme kilometriä ovat aika tuskaa.

5.8. Sunnuntai

Herään autotuvan lattialta. Lihakset ovat kokolailla tukossa edellisen päivän jäljiltä, mutta venyttely auttaa.

Kuljemme tihkusateessa ojan varsia pikin. Maisemat eivät tänään helli,

ÄLUKKA

mutta yhden pienen ja kauniin kosken näemme. Itse asiassa ylitämme sen pientä ja ei niin kovin turvallisen tuntuista siltaa pitkkin.

Yöksi menemme Lankojärven autiotupaan.

6.8. Maanantai

Tihkusade jatkuu. Sumu peittää maisemat. Polut käyvät leveiksi ja perillä Kiilopäällä olemme kahden kieppeillä.

Illalla Lapinhämeessä ohjelmassa on mm. sauna, lapinkaste amerikkalaisille ja tietysti iltanuotio.

7.8.-01 Tiistai

Päivä kuluu bussissa. Matkalla pysähdymme hetkeksi Rovaniemellä Arctikumiin, jossa vietämme turhan vähän aikaa paikan kokoon nähden. Piipahdamme myös Kemissä aterioimassa jäänmurtaja Sampoon tehdyssä ravitsemusliikkeessä. Tutustumme paattin myös muuten hetken ajan. Tampereella olemme puolilta öin.

BULMAGULMA

Ällikän toimitus löysi mainion tekstinpätjän bulmagulmaan erään kreikkalaisen matemaatikon Diofantos Aleksandrialaisen hautakivestä. Kysymys kuuluu, kuinka monta vuotta tämä lukuteorian mestari eli.

"Jumala salli hänen elää kuudesosan elämästään poikana, ja seuraavan kahdestoista osan aikana Hän kasvatti hänelle parran. Hän sytytti hänelle avioliiton valon seitsemäsosan jälkeen. Viisi vuotta hänen naimisiinmenonsa jälkeen Jumala soi hänelle pojan. Mutta voi, säälimätön Kohtalo otti pojan, kun tämä oli iältään puolet siitä, jonka hänen isänsä saavutti. Lohdutettuaan itseään lukujen tieteellä neljä vuotta hän siirtyi pois tästä elämästä."

Ratkaisu sivulla 11.

Silppu Säkki

1§

9.10. toimistoa pidettiin käytävässä.

2§

Tatu eksyi metsään: suuntavaistossa lienee toivomisen varaa, kun ojaa seuraamalla pääsee takaisin lähtöpisteeseen.

3§

Kohta juuri sinä voit kuulla omaa puhettasi Mikon kotisivuilla.